

A mának él

*Mintha nem sok időnk lenne már,
kapkodás minden munkánk.
Elsietettek tetteink, hevenyészettek,
megvetemednek sorra, púpot vetnek.
Elnagyolt dolgaink
csak ideig-óráig megtegyék:
rövid távú minden remény!
Pocsékolhat a hanyagság: mit számít,
az érdektelenség úgylis
csak vállat rándít.
Kárognak tévelyegve a célok.
Önzések kaparnak maguknak,
mint a tyúkok. Bizodalma nincs,
a mának él már a jövő is.
Ideiglenes létre térünk át.
Berendezkedett átmeneti,
ideiglenes sorsra az ország:
távlatlan időkre.
Fölszámolja holnapját,
mintha lemondott volna magáról,
nem nyit kilátást.*

Ami lealacsonyít

*Ide előregyártott
vélemények kellenek.
Sorozatban előállított közhelyek,
szokványok kellenek.
S idényjellegű hírek,
szenzációk méteráruboltjai,
szatócsüzletei.*

*A divatos értesülések
fogyasztói társadalma,
e magas hangerővel
harsogó világ kell.*

*Nem a csend, amiben még
valamit hallani lehetne.*

*S nem emberség, szó másokért.
Nem ének, költészet, zene,
hanem praktika, piac, pénz.
ahol önállótlanág tévelyeg,
A lezüllesztő kell ide.*

*S ami lealacsonyít,
el is aljasít.
Ami uniformizál,
s elzsongít-andalít.
E lélekszikesítő időben
fásultság fáraszt,
a kimosott agyak világa kell.*